

I el nostre moviment
Paul Eluard (1895-1952)

“Vivim en l’oblit de les nostres metamorfosis
El dia es mandrós però la nit activa
El dia un tassó d’aire i la nit el filtra
I s’utilitza sense deixar pols sobre nosaltres

Però aquest ressò que al llarg del dia rodola
Ressò fora del temps d’angúnia o de carícies
Encadenament sec dels móns insípids
I móns sensibles en els què el sol és duplica

Estem a prop o lluny de la nostra consciència
On es troben els nostres límits, arrels i fi
Però al llarg del plaer de la metamorfosis
Esquelets erigint-se en els murs podrint-se
Cites donades a formes insensates
A la carn enginyosa als cecs vidents

Les cites donades enfront i al perfil
Pel sofriment a la salut per la llum
A la selva per la muntanya a la vall
Per la mina a la flor i per la perla al sol

Estem cos a cos a ran de terra estem
Naixem on sigui sense conèixer límits.”